

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 43(737) | Субота, 31 жовтня 1981 року | ЦІНА 2 КОП.

ГРОМАДЯНИ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ! БЕРІТЬ АКТИВНІШУ УЧАСТЬ У ВСЕНАРОДНОМУ РУСІ ЗА ЕКОНОМІЮ ТА БЕРЕЖЛИВІСТЬ У СУСПІЛЬНОМУ ГОСПОДАРСТВІ!

ЕКОНОМІКА ПОВИННА БУТИ ЕКОНОМНОЮ!

(Із Закликів ЦК КПРС).

**ЗАВДАННЯ ПЕРШОГО РОКУ — ДО 7 ЛИСТОПАДА,
П'ЯТИРІЧКИ — ДО 115-ї РІЧНИЦІ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА!**

СКЛАДОВІ УСПІХУ

В колективі Білоцерківського УВП широко розгорнулося соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань першого року одинадцятирічної п'ятирічки до 64-ї річниці Великого Жовтня.

На трудовому календарі 46-ти робітників підприємства вже 1982 рік!

Серед тих, хто випереджає час, — справжні спеціалісти своєї справи. Це швачки-мотористки Станіслава Андріївна Кухаренко, нагороджена орденом Трудового Червоного Прапора, Катерина Никифорівна Степаненко та Лідія Яківна Валяник — кавалери орденів Трудової Слави III

ступеня та інші, які завершили виконання річного плану.

Не відстають від них і молоді робітники: Лідія Карева, Ніна Хоменко та Ганна Борисенко.

До 64-ї річниці Великого Жовтня особисті завдання 1981 року виконають ще двадцять робітників.

Таких результатів у роботі досягнуто за рахунок раціонального використання робочого часу, впровадження передових методів праці, за рахунок поліпшення організації праці і підвищення своєї професійної майстерності.

Н. ГУЛЬДЯШЕВА,
заступник директора
Білоцерківського УВП.

Високими досягненнями у праці зустрічає свято 64-ї річниці Великого Жовтня свердловальниця Комунарського учбово-виробничого підприємства Віра Опанасівна Юр'єва.

Виробничі норми передова робітниця виконує не менш як на 130 процентів.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

ТРУДОВА ПЕРЕМОГА НАФТОВИКІВ

РРФСР. Двомільярдну тонну нафти видобуто на родовищах Тюменської області. Високого результату досягнуто менш як за вісімнадцять років. Таких бурхливих темпів розвитку не знає жодний нафтодобувний комплекс країни. Прискорити хід робіт допомогли широкий розмах соціалістичного змагання, впровадження у виробництво досягнень науки і техніки.

пілу після механічної обробки не стиснутим повітрям, а з допомогою спеціального промивального розчину. Завдяки цьому різко зросла якість робіт, поліпились умови праці. Із введенням нової лінії повністю автоматизовано технологічні процеси на складанні. Віднині з заводського конвейера заводу сходять тракторні і комбайнові двигуни на 25 процентів більше, ніж досі.

НОВА АВТОМАТИЧНА ЛІНІЯ

Україна. Вивільнила від ручної праці понад 50 робітників автоматична лінія, пущена на Харківському заводі тракторних двигунів. Вузли й деталі очищаються тут від металевої стружки і

ОСВОЮЄТЬСЯ ЦІЛИНА

Таджикистан. Включено в сільськогосподарський оборот в Аштському районі 500 гектарів необроблених раніше земель. Їх освоїли меліоратори об'єднання «Таджикірадгоспбуд».

(ТАРС—РАТАУ).

ДОСВІД, ПРОФЕСІЙНА МАЙСТЕРНІСТЬ

Особливих секретів в її роботі немає. Велику роль у досягнутих успіхах відіграє, звичайно, досвід, обізнаність з усіма тонкощами своєї професії. Н. С. Остапчук працює на Житомирському УВП близько 25 років. Старання, дисциплінована — такою знають Надію Савівну товариші по праці, керівники підприємства. Вона постійно підвищує свою професійну майстерність, запозичує і впроваджує передові методи праці.

Швачка-мотористка однією з перших на УВП відгукнулася на заклик передових виробничників нашої країни, і, як учасниця II Республіканського зльоту переможців соціалістичного змагання на честь XXVI з'їзду КПРС, підписала Звернення до всіх членів УТОГ з закликом: «До-

строково, до 7 листопада, виконати особисте завдання першого року одинадцятирічної п'ятирічки!» Сама ж Надія Савівна дала тверде слово особисте завдання завершити до 1 листопада.

Постійне виконання денних норм виробітку на 130 і більше процентів дали змогу їй справитися зі своїми соціалістичними зобов'язаннями значно раніше — 15 жовтня. До кінця року швачка-мотористка виготовить понадпланової продукції на 3 тисячі карбованців.

Надія Савівна бере також активну участь у громадському житті колективу, багато уваги приділяє роботі з молоддю. Як наставник, передає свої знання тим, хто поповнює трудовий колектив.

Пам'ятною була для

Н. С. Остапчук минула п'ятирічка. Вона щорічно нагороджувалась знаками «Переможець соціалістичного змагання», неодноразово виходила переможцем у змаганні «Кращий за професією». За успіхи в республіканському соціалістичному змаганні з нагоди 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна нагороджена Почесним дипломом, а за успіхи в соціалістичному змаганні міста — Почесною Ленінською грамотою Богунського райкому Компартії України.

На перспективу в славної трудівниці — великі і відповідальні завдання — дострокове виконання завдань одинадцятирічної п'ятирічки.

А. КОЛЕСНИКОВА,
старший майстер
Житомирського УВП.

Т. Я. Мешко — комплектувальник Ужгородського УВП-1, норми виробітку постійно виконує на 130—140 процентів при відмінній якості всіх робіт.

На нього рівняються ті, хто працює поруч.
Фото П. МІНЬКА.

МУЗИЧНІ РИТМИ ЧАСУ

ТБІЛІСІ. (Кор. ТАРС). Вражаючим святом мистецтва і дружби, свідченням нерозривних зв'язків художньої інтелігенції з життям народу став Всесоюзний фестиваль радянської музики в Грузії. У його рамках в Тбілісі відбувся об'єднаний пленум правління Спілки композиторів СРСР і Грузії, присвячений завданням діячів музичного мистецтва в світлі рішень XXVI з'їзду КПРС.

Представників музичної громадськості країни привітав кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії

Грузії Е. А. Шеварднадзе. Він підкреслив, що фестиваль є ще одним яскравим виявом незмінної турботи КПРС і Радянської держави про прилучення кожної союзнаї республіки, всіх народів нашої багатонаціональної Батьківщини до кращих досягнень музичного мистецтва, яке є невід'ємною частиною радянської культури — соціалістичної мистецтва, різноманітної національними формами та інтернаціоналістської своїм характером.

Перший секретар правління Спілки композиторів СРСР Т. М. Хренников, го-

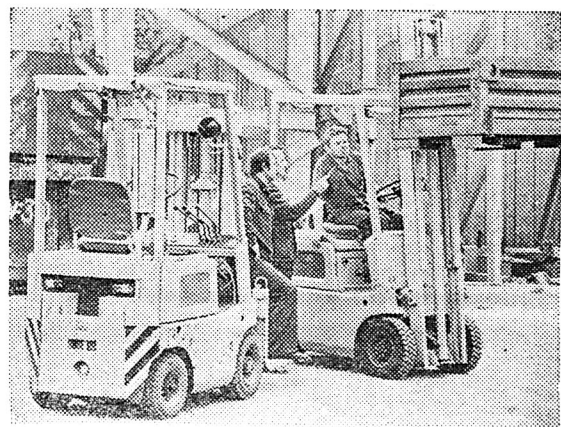
лова правління Спілки композиторів Грузії Г. Ш. Орджонікідзе, інші промовці підкреслювали, що законом розвитку художнього життя в нашій країні стало взаємобогачення національних культур.

На пленумі виступив кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, міністр культури СРСР П. Н. Демічев. Він відзначив, що музичне мистецтво в нашій країні після Великого Жовтня органічно з'єдналося з життям народу, з історичною долею країни. Спираючись на кращі традиції попередників, радянська музика зробила

якісно новий крок вперед у розвитку світової музичної культури. Її невід'ємними рисами стали партійність і народність, глибокий демократизм і гуманізм, соціальний оптимізм.

Промовець висловив впевненість, що Всесоюзний фестиваль у Тбілісі дасть багатий матеріал для роздумів і теоретичних узагальнень і разом з тим стане імпульсом для нового піднесення музичної творчості.

Учасники пленуму запевнили партію, що майстри культури напишуть нові значні твори, гідні нашого героїчного часу.

Львів. Маневрені, зручні, сильні — так характеризують спеціалісти і водії нові однотонні і двотонні автонавантажувачі, моделі яких створені колективом головного спеціального конструкторського бюро по автонавантажувачам.

Тисячі годин «малюки», як їх жартома називають, відпрацювали на випробному полігоні ГСКБ, на залізничних станціях, у портах. Діапазон застосування нових автонавантажувачів досить широкий: вони можуть заїжджати прямо у вагон або залізничний контейнер. Невеликі розміри роблять їх незамінними також у внутрізаводських і внутріцехових перевезеннях, в аеро- і морських портах. Конструктори «навчили» машини вмільо «працювати» з найрізноманітнішими за формою вантажами: бочками, рулонами, ящиками. Для цього вони виготовили спеціальний набір механізмів і пристроїв.

Оснащення автонавантажувачів карбюраторним, дизельним двигунами або газобалонною установкою, майже повністю виключає викиди шкідливих речовин.

Широке впровадження нових машин обіцяє великі вигоди народному господарству країни. Один автонавантажувач заміняє працю дванадцяти чоловік.

Львівські конструктори роблять усе для того, щоб серійні машини нинішньої п'ятирічки відповідали тим високим вимогам, які поставлені до техніки такого призначення в «Основних напрямах економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

На знімку: під час випробувань.

Фото Б. Криштула (Фотохроніка РАТАУ)

НА ПЕРЕДНЬОМУ КРАЇ

Аналізуючи основні напрями роботи партійного бюро, секретар парторганізації Одеського виробничого об'єднання «Електрик» Н. Н. Лещев на звітно-виборних зборах відзначив, що вся організаторська і масово-вишкова робота спрямована на виконання рішень XXVI з'їзду К П Р С і XXVI з'їзду Компартії України, на поліпшення виробничої діяльності, зміцнення трудової дисципліни. Було посилено контроль за виконанням рішень, зокрема, заслуховувались звіти комуністів і безпартійних керівників.

Зусиллями всього колективу, під керівництвом партійної організації об'єднання «Електрик» справилось з основними виробничими завданнями. План випуску товарної продукції за 9 місяців виконано на 106,2 процента, по реалізації — на 103,1 процента. Понад план випущено продукції на 114 тисяч карбованців.

В окремі періоди роботи незадовільно забезпечувався електроенергією ливарно-пресувальний цех. У зв'язку з цим на засіданні партійного бюро було заслухано начальника електромеханічного відділу Г. М. Кольцова про забезпечення електроенергією цехів по Ленінградському шосе, 4.

Партбюро у своєму рішенні зобов'язало його вжити заходів. Після цього зривів не було.

Партбюро провело значну роботу в ході підготовки до переатестації електроустаткувального виробу ШСВ-20. Тут відзначились комуністи В. Я. Кучер, Н. М. Гирявець, В. В. Резунов та інші.

На звітно-виборних зборах доповіді і виступаючі самокритично оцінили досягнуте, головну увагу зосередили на недоліках. Було вказано зокрема на слабку організаторську роль окремих комуністів, на недостатню вимогливість організації до деяких керівників, на недостатню активність ради профілактики, товариського суду.

У доповіді і виступах дано справедливую оцінку результатам роботи комуністів, намічено конкретні заходи по підвищенню їх авангардної ролі по забезпеченню дострокового виконання зятих соцзобов'язань, по вдосконаленню контролю за виконанням рішень парторганізації.

Звітно-виборні збори показали зрілість комуністів об'єднання, їх бажання бути на передньому краї боротьби за виконання рішень партії і уряду. Секретарем парторганізації знову обрано Н. Н. Лещева.

Ю. ГЕР.

ЗБОРИ ПЕРВИННОЇ

Політовому пройшли збори у первинній організації УТОГ Овруцького району, що на Житомирщині.

На них виступила представник райкому Компартії України Людмила Іванівна Загородня. Вона роз'яснила трудовикам рішення ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС про порядок і строки здійснення заходів щодо посилення державної допомоги сім'ям, які мають дітей, і щодо подальшого поліпшення пенсійного забезпечення населення.

Після доповіді члени нашого Товариства звернулися до Л. І. Загородньої із запитаннями, на які одержали вичерпні відповіді.

І. КИРЕЙЧЕНКОВ,
член УТОГ.

м. Овруч,
Житомирської області.

Відмінно трудиться в першому році одинадцяті п'ятиріччя робітниця Херсонського УВП Валентина Бухарева. На честь 64-ї річниці Великого Жовтня вона перевиконує свої виробничі завдання.

ФОТО І. МІНДЕЛЯ.

ЕКОНОМНО ТА БЕРЕЖЛИВО

Один за одним спадають листки календаря першого року одинадцяті п'ятиріччя. Кожен день наближає нас до 64-ї річниці Великого Жовтня.

Трудові підприємства УТОГ, як і всі радянські люди, прагнуть ознаменувати свято нашої багатонаціональної країни вагомими здобутками у праці. У ці дні вони трудяться за підвищенням зобов'язаннями, перебувають у поході за економію і бережливістю. Їхні девізи в роботі: «П'ятиріччя — ударну працю!», «64-й річниці Жовтня — гідну зустріч!». Одне з таких підприємств — Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт». Його генеральний директор Євген Вікторович Скрипковський розповідає:

— Наш колектив несе трудову вахту на честь наступної річниці Жовтня. За виконання плану року до 7 листопада борються 7 бригад, до складу яких входять 152 робітники. Першість у трудовому супер-

ництві утримують слюсарі-клепальники, очолювані бригадиром Алевтиною Іванівною Пономаренко, бригада гальваніків на чолі якої Раїса Павлівна Сидельова.

— У соціалістичних зобов'язаннях усіх колективів, цехів та інших виробничих підрозділів об'єднання є пункти, згідно з якими трудові борються за раціональне використання матеріалів, енергетичних ресурсів тощо. Вже є відрадіні результати цієї роботи. Київський райком партії міста Донецька заініціював об'єднання до Книги естафети економії матеріалів, паливно-енергетичних ресурсів. Її встановлено тут для колективів підприємств, які доб'ються вагомих результатів у ощадливості і бережливості.

Колектив трудовиків виробничого об'єднання «Електромагніт» за дев'ять місяців нинішнього року виконав план по випуску валової продукції на 103,7 процента, реалізовано додатково до завдання виробів на

суму 310 тисяч карбованців. План з продуктивності праці виконано на 105,1 процента, а надплановий прибуток за цей час тут склав 184,9 тисячі карбованців.

Підтримуючи ініціативу передових підприємств Київського району міста Донецька — відпрацювати на честь річниці Жовтня один день на зекономлених матеріалах і енергетичних ресурсах — робітники, інженери-технічні працівники об'єднання розробили і виконали ряд технічних заходів, спрямованих на економію прокату чорних і кольорових металів, паливно-енергетичних ресурсів. Зокрема, економії вдалося досягти завдяки використанню мірної стрічки при виготовленні містків магнітних пускатів ПМЕ-111 і ПМЕ-113. Застосували більш раціональний спосіб розкривання металевих листів, добилися економії трансформаторної сталі більш як 1140 кілограмів. За рахунок зменшення кількості відходів алюмінієвого

прокату, належного його зберігання і обліку зекономлено 1480 кілограмів цього цінного металу. Результат боротьби за економію — заміна насоса з електродвигуном 22 кіловати на інший з електродвигуном 7,5 кіловат, реконструкція освітлення в інструментальному цеху. Усі ці заходи дали змогу колективу об'єднання зекономити в цілому прокату чорних металів — 3,8 тонн, кольорових — 3 тонн, пресматеріалів — 6,6 тонн, електроенергії — 211 тисяч кіловат-годин. Колектив об'єднання вже відпрацював на переджовтневій трудовій вахті на зекономлених матеріалах один робочий день.

Похід бережливих за раціональне використання сировинних і паливно-енергетичних ресурсів триває. Вони докладуть усіх зусиль, щоб із якомога вагомими трудовими успіхами зустріли свято Великого Жовтня.

Б. НАГРЕБЕЛЬНИЙ,
м. Донецьк.

ПОРУЧ З ДОСВІДЧЕНИМИ

Біля двадцяти нечуючих робітників успішно трудяться в цеху лиття заводу «Київпродмаш». Разом з чуючими товаришами вони займаються виготовленням форм для відливки деталей, необхідних для складання автоматів, що призначені для хлібопекарської та харчової промисловості.

Кадровими тут по праву називають таких досвідчених виробничників, як формувальники Олександр Миколайович Валовой, Володимир Іванович Корнієнко, Олександр Павлович Ненюк.

— Це, так би мовити, першопрохідці, — розповідає майстер дільниці С. М. Оберфельд. — Років з шістьма вони першими прийшли на підприємство. Слідом за ними інші товариші.

Старанно працюють і молоді трудові, стаж яких обчислюється одним-двома роками. Серед них — Михайло Бабко, Михайло Рабінюк, Василь Волков. Кожен нечуючий цеху працює старанно, виробничі норми постійно виконує не менш ніж на 115—120 процентів. І в тому, що цех лиття виконує планові завдання та соціалістичні зобов'язання з усіх найважливіших техніко-економічних показників,

взятих на честь 64-ї річниці Великого Жовтня, велика заслуга й членів УТОГ.

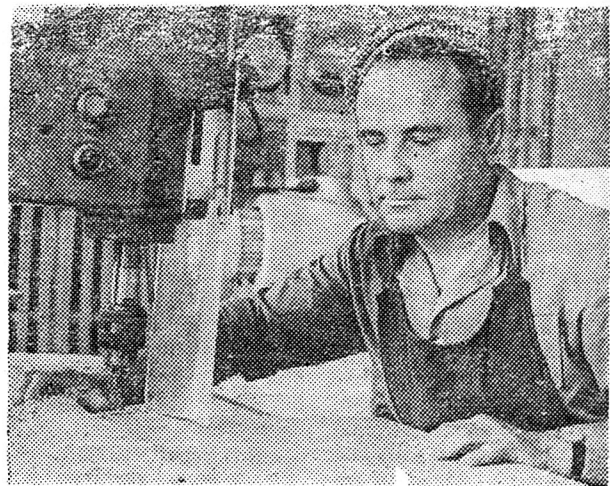
Після закінчення спецшколи-інтернату № 6 для глухих дітей в цех прийшов цього річчя її випускник Володимир Скоренко.

Робота, звичайно, квачить молодого робітника, однак, знаходимо вільну хвилину, аби хлопець розповів про себе, про свої перші кроки у самостійне життя.

— Ні, я не мріяв з дитинства про професію формувальника. Та одного разу зустрівся зі своїм шкільним товаришем Миколою Харченком, який закінчив її на рік раніше за мене, і вже працював на «Київпродмаші». Він детально розповів мені про свою роботу, про нечуючих, котрі працюють поруч з ним. Одне слово, залучив до свого колективу. Відверто кажучи, як би вже там не було, але роботою я задоволений.

Зараз у Володі другий виробничий розряд. Мине час і молоді робітники невдовзі стануть повноправними членами колективу, доб'ються в недалекому майбутньому таких же високих трудових показників, як і їх старші товариші.

В. ГАЙДУК.

Перед у переджовтневому соціалістичному змаганні на Миколаївському УВП веде кадровий робітник, ударник комуністичної праці С. С. Пасіка. Йому одному з перших надано право здавати продукцію без перевірки її відділом технічного контролю.

Фото І. ХАРКІВСЬКОГО.

З хорошим настроєм

На Ужгороді в кожному УВП-1 добре знають передових шпаклювальниць — Марту Василівну Мешко та Ірину Василівну Огурчак.

Прийшли вони на підприємство давно, не маючи достатнього досвіду та знань. Минув час. В щоденній старанній праці, спілкуванні з

товаришами набувалась майстерність, зростала професійна підготовленість.

Особливий настрій у трудовиць зараз, адже кожна з них готує гідний трудовий подарунок на честь славної річниці Великого Жовтня.

В. ГРИГОРЕНКО.

У ПРАЦІ — ПЕРШИМИ

три роки тому. Наставником у мене був також нечуючий Наум Мотович Азрелант. Він мені допоміг швидко опанувати професію. І за це я йому щиро вдячний.

Одночасно з Віктором після закінчення спецшколи-інтернату № 9 для слабозуваючих дітей на завод влаштувався й Сергій Костюченко. Обидва робітники скоро поріднилися з колективом. То ж коли прийшов у бригаду ще один нечуючий — Сергій Самотай — досвідчений фахівець Віктор Кирпичов став у нього наставником.

За час, відколи члени УТОГ працюють в цеху, вони навчилися кваліфіковано обробляти вазу, тарілки, цукерниці.

— Найважливішим, найвідповідальнішим і одночасно почесним періодом для нас є освоєння нових виробів, — розповів В. Кирпичов. — Адже чим швидше ми ввійдемо в курс справи, як говорять, тим вагомшими будуть не тільки наші особис-

ті показники, а й підприємства в цілому.

Кожен нечуючий працює так, щоб не відстати від решти членів своєї бригади. Тому при плановому завданні 28 вони обробляють протягом дня 36 цукерниць. Бригадир Раїса Білоусова додає:

— Ми працюємо за методом єдиного бригадного наряду. Оплата праці проводиться за здачу готової продукції на склад.

Включившись у соціалістичне змагання за гідну зустріч 64-ї річниці Великого Жовтня, нечуючі трудові, як і всі члени бригади, заступили на ударну трудову вахту на честь цієї знаменної дати, обробляючи щодня не менше 40—42 цукерниць.

Високих трудових успіхів добиваються й члени комсомольсько-молодіжної бригади по обробці кришталевих фужерів, бокалів, рюмок.

Перед у соціалістичному змаганні ведуть шліфувальниці Галина Лушчик, Віра

Урюкіна, Олександр Балакан та інші. Кожен з 22 членів колективу досконало вивчив всі технологічні операції по обробці кришталевих виробів.

Одна з передових робітниць Віра Урюкіна сказала:

— Першою моєю порадою у виборі професії стала мама — Надія Дмитрівна, котра працює на заводі двадцять п'ять років. Я часто приходила до неї на роботу, бачила, як наноситься на заготовлену на виробі розмиту левий малюнок. Самій хотілося так вправно працювати. Досконало опанувала всі операції. Бо робота, скажу відверто, до душі.

Такі, як Віра, всі в бригаді. Старанні, працелюбні. Тому й успіхи мають непогані. При плані виготовляти за зміну 120 рюмок чи 80 бокалів тут обробляють відповідно 150 рюмок та 100 бокалів.

О. АНДРУСЕНКО,
м. Київ.

ГОЛОВНИЙ ОBOB'ЯЗОК

Продуктивність праці, якість виготовленої продукції залежить перш за все від того, як використовує кожен з нас робочі дні, години, хвилини. Це добре усвідомили також і нечуучі Велико-Новоселківського міжрайвідділу УТОГ, що на Донеччині. Члени Товариства розуміють: головний їх обов'язок — добросовісно трудитися в обраній галузі суспільно-корисної діяльності, проявляти господарську зацікавленість і відповідальність за спільні результати.

В цьому напрямі і працює правління нашого міжрайвідділу. У нас склалися міцні творчі зв'язки з керівниками господарств, де трудяться члени УТОГ, спільно з правлінням проводимо велику виховну роботу з тими, хто порушує трудову дисципліну.

Члени правління завжди бувають присутніми на збо-

рах, де обговорюється поведінка прогульників чи шанувальників «зеленого змія».

Щоб переконати нечуучих, які великі збитки терпить господарство від недисциплінованості окремих товаришів, їм показують діаграми, з яких видно, що дає одна зекономлена хвилина робочого часу в колгоспі, радгоспі, районі, області і в цілому по країні, що може випустити промисловість за годину чи хвилину.

З членами УТОГ проводять також індивідуальні бесіди, пропагують досягнення кращих людей Товариства.

Вся ця комплексна робота приносить свої плідні результати.

Багато сил і енергії потратило правління колгоспу «Рассвет» Велико-Новоселківського району спільно з правлінням міжрайвідділу, поки Микола Папуш зрозумів свою негідну поведінку.

Раніше він приходив на роботу коли хотів, виконував її абияк. Правління колгоспу прикрило юнака до передового колгоспника, члена КПРС В. І. Черкаса. Він робив усе можливе, аби Микола зрозумів, що тільки добросовісною працею можна завоювати честь і шану в колективі, у людей, з якими трудиться поруч.

Є на кого рівнятися Миколі. Це, перш за все, доглядач тварин колгоспу «Україна» І. Є. Зрожевський, тесля В. К. Погребняк та В. Н. Мальтабар, коваль колгоспу імені Куйбишева Н. А. Голубов, доярка цього ж колгоспу А. Е. Алтинпара та багато інших.

Більшість членів УТОГ нашого міжрайвідділу — люди гідні вшанування. Вони завжди попереду, з них беруть приклад, на них рівняються інші.

В. КРУГЛЯК.
Донецька область.

НА ШКІЛЬНОМУ МЕРИДІАНІ ДОСЯГНУТЕ — НЕ МЕЖА

Добре підготувався до нового навчального року колектив Молочанської спецшколи-інтернату для слабочуючих дітей: доброякісно проведено силами вчителів, вихователів і техпрацівників упорядкування класів, спальних кімнат, їдальні. Поновлено обладнання в кабінетах. Цьому сприяв огляд-конкурс підготовленості предметних кабінетів.

Кращими визнано: кабінет біології (керівник М. М. Сніжко), індивідуальних занять (керівник О. І. Левченко), російської мови та літератури (керівник Е. М. Омельчук), математики (керівник Н. К. Дробітько). Між ними організовано соціалістичне змагання за звання «Зразковий кабінет».

Колектив школи виборов друге місце за підсумками міського огляду по підготовці до нового навчального

року. Це велика радість для нас вчителів і вихователів, адже кілька років тому ми були в числі відстаючих. Поліпшився мікроклімат в колективі. Кращі вчителі-наставники О. В. Пузанова, Т. Т. Дідух, В. Ф. Панасенко та інші приділяють багато уваги становленню молодих колег.

Дирекція школи на чолі з Л. І. Александровичем і партгором Г. Є. Лукошкіною, заступником директора з виховної роботи Л. В. Попковою, головою місцевого Т. С. Цукановою докладають багато зусиль, енергії та вміння, великого педагогічного досвіду, щоб забезпечити наших вихованців всім необхідним для нормального навчання і змістовного відпочинку.

Колектив художньої самодіяльності нашої школи посів друге місце в міському

огляді художньої самодіяльності учбових закладів, а учнівська агіткультбригада — перше.

З перших днів нового навчального року вже проведено заходи з виховної роботи, що прищеплюють учням почуття патріотизму, любові до Батьківщини. Серед них покладання вінків на братську могилу, де поховано 460 воїнів-захисників нашого міста, проведено конкурс-виставку під девізом «Рівняння на пам'ять».

Добре працював колектив нашої школи у першому році одинадцятиріччя. Але ми не заспокоюємося на досягнутому. Попереду — важливі завдання по вихованню підростаючого покоління, які висунув XXVI з'їзд КПРС. Їх успішне розв'язання — наш почесний обов'язок.

О. ЄВГЕНОВ.

Велика увага в спецшколах-інтернатах для дітей з дефектами слуху приділяється індивідуальному заняттю по розвитку слухового сприйняття та формуванню вимови учня. На знімку: сурдопедагог Київської спецшколи-інтернату № 6 Ольга Костянтинівна Гайдаш проводить заняття з ученицею Танею Неделею.

ФОТО І. ЩЕРБАНЮКА.

ХАЙ СЛАВИТЬСЯ ПРАЦЯ

«Хай славиться праця твоя і моя, бо всі ми — єдина, велика сім'я» — такий був девіз учительського вогнища, що пройшов у Новоміргородській спецшколі-інтернаті для глухих дітей.

Вчителі і вихователі ділилися враженнями, думками про свою роботу, обмінювалися досвідом. Для ветеранів, майстрів педагогічної справи С. Майоров під

бавля виконав пісні «Вчителько моя» і «Останній бал».

На вогнищі працівники школи провели на заслужений відпочинок завуча В. П. Олійника. Багато теплих слів прозвучало на адресу Василя Прокоповича. Йому вручили пам'ятні подарунки і прочитали на його честь вірші самодіяльних поетів.

Директор школи І. А. Бойко вручив присутнім на

вогнищу кращим вчителям і вихователям почесні грамоти, палко поздоровив нагороджених, побажав їм успіхів у роботі.

Так вчителі і вихователі провели цікаву і корисну розмову. Вони декламували вірші улюблених поетів, читали гуморески, співали пісні, танцювали. Настрий в усіх був святковий.

М. СУХОВ,
вчитель-пенсіонер.
Кіровоградська обл.

ЗМІСТ ЙОГО ЖИТТЯ

Майже 30 років свого життя Лазар Михайлович Фішман, вчитель Ново-Борисівської спецшколи-інтернату, що на Одещині, присвятив педагогічній діяльності. І всі ці роки сповнені безприкладного служіння надзвичайно складній, відповідальній, але й почесній справі — виховання і навчання нечуучих дітей.

З раннього дитинства тяжка хвороба прикувала Л. Фішмана до ліжка. Але він знайшов у собі сили відвідувати школу, а потім з відзнакою закінчити Одеський держуніверситет. Свою подальшу долю він визначив самостійно і один раз на все життя вирішив, що буде на-

вчати дітей з вадами слуху, виховувати справжніх громадян нашої країни. Фішман добре усвідомлював який нелегкий шлях обрав у житті, але був переконаний, що справиться, адже він сам нечуучий і кому, як не йому, відомо, чим живе, до чого прагне, про що мріє нечуучий учень. Так вчителем історії він розпочав педагогічну практику у Ново-Борисівській спецшколі-інтернаті.

Лазар Михайлович Фішман організував зі своїми підопічними — юними слідопитами — розшук рідних і близьких загиблих воїнів, похованих в Ново-Борисівці.

Колишній вчитель історії, а нині — досвідчений вихователю, впродовж багатьох років веде пропагандистську роботу в колективі школи. Організовані ним бесіди і лекції відзначаються актуальністю, змістовністю, переконливістю. Тематичні вечори та усно-мімічні журнали за його участю завжди викликають великий інтерес у вчителів та учнів.

А на дозвіллі його вірним супутником залишається книга. І ще давнє захоплення поезією. Для тих, хто цікавиться літературою, двері його оселі завжди відчинені.

Е. СЕРГІЄНКО.
Одеська область.

Старанним, працюючим

Нещодавно відбувся зліт передовиків Бердичівського міжрайвідділу УТОГ. В його роботі взяли участь 40 глухих з промислових та сільськогосподарських підприємств Ружинського району, а також представники Любарської, Чуднівської та Бердичівської первинних організацій.

Зліт пройшов під девізом — «В єдиному строю».

З доповіддю на цьому виступила голова Бердичівського міжрайвідділу Вален-

тина Василівна Шаповал. За сумлінну, старанну працю Почесну грамоту вручено голові Ружинської первинної організації УТОГ Петру Михайловичу Руденку, свідоцтво про занесення до Книги пошани Житомирського облвідділу одержали: тесля з колгоспу ім. Леніна Ружинського району Степан Петрович Богуш та швачка Бердичівської фабрики Людмила Олександрівна Скальська.

На зльоті виступили: го-

лова Чуднівської первинної організації Микола Іванович Марченко, швачка Раїса Олексіївна Писанко та інші.

Вони закликали всіх нечуучих трудівників міжрайвідділу ударною працею ознаменувати 64-у річницю Великого Жовтня, достроково виконати планові завдання одинадцятиріччя.

П. РАДЬКО.
м. Ружин,
Житомирської області.

Електромонтажниця Ніна Суходол, яку ви бачите на знімку, одна з кращих трудівниць компактної групи Миколаївського виробничого об'єднання «Екватор». Вона — ударниця комуністичної праці, виконує виробничі завдання на 120—140 процентів.

Н. Суходол захоплюється спортом. Вона неодноразово виступала за міськвідділ УТОГ на обласних змаганнях.

Фото Й. МІНЬКА.

ЗУСТРІЧ З ПРЕКРАСНИМ

Чернівецький Палац культури текстильників на 500 місць того вечора був переповнений. Тут виступав естрадний колектив Хмельницького обласного будинку культури глухих. В програмі концерту 19 номерів різних жанрів на революційну, трудову, ліричну тематику.

Кілька слів ведучого і контакт із залом встановлено. Перший номер програми інсценівку «Ленін в Розливі» на слова І. Стасовського виконала С. Миколайчук.

«Із бронзи Ленін» М. Щипачова прочитала Валентина Корман.

Зворушливо виконала пісню «Освідчення в коханні» солістка Т. Стрельченко. З віршами на антивоєнну тематику виступили Е. Савулицька і В. Корман.

Агітбригада показала інсценівку «Слава праці», в якій розповідається про передовиків виробництва, орденосців Кам'янець-Подільського УВП.

Учасники художньої самодіяльності вдало виконали танці. Своєю майстерністю полонили Е. Лішук, П. Кравчук, М. Зубровська та інші.

З великим інтересом дивилися глядачі сатиричні сценки «Зубний лікар», «Зелений друг», а також сценки про спекулянтів, скнар, листівників. У виконанні цих мініатюр відзначилися І. Полівчук, Л. Тамусяк, А. Томчук.

Після концерту художній керівник Хмельницького будинку культури Ніна Володимирівна Подельнюк та інструктор облвідділу Трохим Іванович Гемба розповіли:

— Наш колектив художньої самодіяльності створений двадцять років тому. За цей час ми багато разів виступали перед сільськими трудівниками, а також у містах Миколаєві, Житомирі, Вінниці, Одесі, Черкасах, Тернополі, Києві. Брали участь у зональних та республіканських оглядах. Робота напружена. Але колектив задоволений, що дає можливість дарувати людям радість.

Голова Чернівецького облвідділу УТОГ С. П. Комісарова подякувала учасникам художньої самодіяльності і вручила пам'ятний сувенір.

Г. ВЛАСОВ.
м. Чернівці.

МІЖРАЙОННИЙ ЗЛІТ

У Павлоградському Будинку культури відбувся зліт передовиків сільського господарства. Тут зібралися трудівники семи районів Дніпропетровської області: Петропавлівського, Ново-Московського, Покровського, Васильківського, Синельниківського, Межевського і Павлоградського. Більше ста членів нашого Товариства взяло участь у зльоті.

Із доповіддю «Хліб — це життя» виступила голова міжрайвідділу К. О. Сусорова.

Виступили також буряків-

ниця колгоспу «Червона домна» Синельниківського району Е. М. Несправа, механізатор з Павлоградського району А. Г. Гулак, ветеран праці В. С. Чулак, коваль І. Ф. Толубець та інші. Всі вони, розповідаючи про свою роботу, закликали присутніх на зльоті трудівників достроково виконати соціалістичні зобов'язання першого року одинадцятиріччя.

Передовиків сільського господарства привітали піонери. Кращим з кращих було вручено премії і подарунки. Серед нагороджених

столяр колгоспу «Шлях Ілліча» Покровського району В. Т. Коржовий, слюсар колгоспу «Україна» Межевського району Ф. Г. Черевань, тесля колгоспу «Росія» Межевського району В. П. Мединський, пастух з села Велика Олександрівка Васильківського району В. С. Подальний та інші.

К. СУСОРОВА,
директор Павлоградського Будинку культури.
С. ЗАБИРА,
художній керівник.
м. Павлоград,
Дніпропетровської обл.

Ця тяжка легка атлетика

Напевне, хтось колись по-жартував, давши цьому виду спорту назву: легка атлетика. Сім потів зжене спортсмен, поки підніме на сантиметр планку або скине долю секунди на 100-метровій дистанції. Мабуть, згодом, усуваючи несправедливості, що вкоренились, легку атлетику почали йменувати «королевою спорту», віддаючи належне одному з найбільш привабливих, популярних видів змагань.

На XIV Іграх змагання легкоатлетів були найбільш представницькими — як за кількістю країн, так і учасників. Вони розпочалися 24 липня, наступного дня після урочистого відкриття, і завершилися 29 числа. І не було жодного дня без напруженої боротьби, несподіванок, що межували з сенсацією. Хто б міг подумати, що чемпіонка XIII Ігор ленинградка Олександра Жарова, яка з 1977 року не прогала жодного старту на спринтерських дистанціях, опиниться на 100-метровій дистанції поза призерами? А у фіналі на своїй коронній дистанції — 200 метрів допустить грубу помилку і припинить боротьбу? А ось Ольга Корхова, яка 23 липня, у день відкриття Ігор, відзначила своє 19-річчя, назавтра зробить собі і збірній СРСР золотий подарунок — переможе у стрибках в довжину — 5 м 61 см. Напевне, тим і привабливі спортивні баталії, що новачки на стадіоні в будь-який момент можуть піднести сюрприз, де відвага, прагнення до перемоги, вольовий настрій іноді відіграють вирішальну роль.

...За місяць до стартів у Кельні відбувся чемпіонат СРСР з легкої атлетики. Стояла задушлива спека, стовпчик термометра не опускався нижче 30 градусів, і на стадіоні в м. Орлі спортсмени, що боролися за місце у збірній команді країни, мали перед собою ще одного противника — неймовірну жару. Тоді у всіх видах метання списа, диска, штовхання ядра впевнено, з великою перевагою перемогла чемпіонка Європи і Радянського Союзу Любов Крилова (ДСТ «Калев», Естонія). Друге місце, яке вже було не раз, зайняла Ольга Глодіна.

Увечері, коли ми повертались зі стадіону до готелю, Ольга сказала мені:

— Поки що я не в кращій формі. Але якщо поїду до Кельна, то буду першою з метання диска. Ось побачите...

Я пообіцяв, що запам'ятаю її слова, хоча, коли говорити чесно, Крилова і Глодіна... У першій — прекрасні фізичні дані, техніка, молодість. Що протиставить грізній суперниці українська спортсменка?

— Я готуюсь, — повторила Ольга. — Справа не тільки в силі, у віці... Я повинна зібратися, це мій останній шанс. І я не втрачу його.

27 липня в секторі для метання диска Мюнсдорф-стадіону зійшлися найсильніші легкоатлетки шести країн. За кожною — право на шість спроб, але змагання, практично, йшло між двома. Вже після першого кидка лідирує Глодіна — 39

* Закінчення. Початок див. «Наше життя» №№ 38, 39, 40, 41, 42.

метрів 32 сантиметри. Після другого — 43 м 58 см! Лише в четвертій спробі Крилова зуміла подолати 40-метровий рубіж — 42 м 88 см. Спортсменка хвилюється, і судді не зараховують два останні кидки. Ольга Глодіна — чемпіонка! До золотої нагороди, здобутої в Мальме і Бухаресті, вона додала медаль найвищої проби, завойовану у бо-

Це стосується не тільки стрибунів. Позбавив себе медалі і наш найсильніший десятиборець Михайло Алесін. В Орлі, на першості Союзу, він першим з глухих атлетів розм'яв 7 тисяч очок. А в Кельні, лідируючи після п'яти видів, наступного дня втратив перевагу і мусив задовольнитися срібною медаллю (6452 очка). А чемпіон Ігор з до-

ніж у Бухаресті, виглядали наші стрибун у висоту, штовхальники ядра, металісти диска. А чемпіон XIII Ігор в метанні списа Віктор Заугольнов у Кельні зайняв останнє місце, програвши новому чемпіону... 10 метрів. Ще одне слабке місце в нашій чоловічій команді — біг на одне коло. І тут Олександр Желудков був останнім, поступившись переможцю майже 2-ма секундами.

Як відомо, в легкій атлетиці найбільше розігрується нагород: 37 комплектів — 111 медалей різної вартості.

Не хотілося б, щоб у читачів «Нашого життя» склалися враження, ніби на доріжках і в секторах Мюнсдорф-стадіону нас переслідували одні невдачі. Ні, загострюючи увагу, підкреслюючи, прикроші, яких могло і не бути, автор думає не про те, що вже сталося, а про те, що буде. Попереду — чемпіонат Європи з легкої атлетики, XV Всесвітні ігри глухих. На помилках треба вчитися, треба вміти робити висновки з поразок, прагнути йти вперед. Навіть зупинка небезпечна — адже вона рівнозначна кроку назад!

З 111 медалей, розіграних у Кельні, на долю радянських легкоатлетів припало: 12 золотих, 14 срібних, 4 бронзових. Вісім перших місць плюс три світові рекорди — такий внесок нашої жіночої команди. Чемпіонкою Ігор стала Ольга Корхова (стрибки у довжину, висоту, п'ятиборство) — справжня королева

Особливої похвали заслуговав ветеран збірної — ленинградка Ніна Іванова, яка перемогла в бігу на 100 м з бар'єрами (15,08). Для Ніни це були п'яті Ігри. Вашингтон, Белград, Мальме, Бухарест, і, нарешті, Кельн. На її рахунок — більше, ніж у кого-небудь з радянських легкоатлетів золотих медалей, три світові рекорди. Один з них, встановлений в 1965 році в Белграді — стрибок у довжину на 5 м 68 см — все ще не побитий!

За підсумками XIV Ігор збірної жіночої команди СРСР була кращою. Три перших місця зайняли спортсменки ФРН (всі три медалі — в бігу на 400, 800 і 1500 метрів завоювала Р. Віндбраке) і три перших — представниці США.

Серед чоловіків боротьба за найвищі нагороди йшла поміж більшої кількості претендентів. Кращими були атлети США. Вони завоювали 12 перших місць (на їх рахунок — рекорд в метанні диска — 48 м 40 см). Чотири золоті медалі у радянських спортсменів: О. Савєвський — довжина 7 м 03 см., О. Белінський — потрійний стрибок — 14 м 79 см. Обидва Олександр були найсильнішими, однак... Їх результати гірші показаних у Бухаресті. Причому, значно гірші. Це тим більше тривожно тому, що в наших ветеранів немає гідної зміни. Ще дві золоті нагороди вибороли: Петро Мурзін — чемпіон на 25 км (1:21,54), Рашід Хусаїнов, що здобув перемогу з бігу на 800 м — 1.54.88.

Всупереч сподіванням не було серед переможців стрибун з жердиною Володимира Крейдунова — чемпіона і рекордсмена XIII Ігор. Але його поєдинок з поляком Мирославом Беднариком став однією з яскравих сторінок змагань у Кельні. Після висоти 4 м 10 см вибули із змагань усі інші учасники. А боротьба між Володимиром і Мирославом

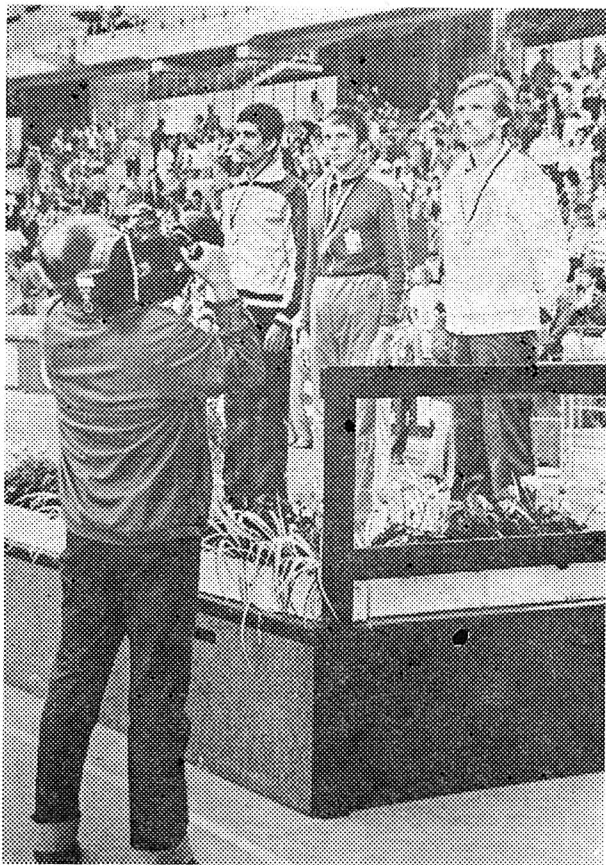
Три золотих медалі завоював фінський бігун Т. Карвонен: 1500 м — за 3.56,06; 5000 м — за 14.40,48 і 10.000 м — 30.52,61 — новий світовий рекорд.

По одній золотій медалі дісталася спортсменам Швеції (Б. Хенріксон, ядро — 15 м 15 см) і НДР (В. Цаппе — 3000 м з перешкодами за 9.16,43), другим був американець — 9.20,53 і третім — Степан Білусак з м. Ужгорода — 9.41,46. Таким чином у суперечці чоловіків легкоатлетичне золото дісталася спортсменам США, СРСР, Фінляндії, Швеції, Польщі і НДР.

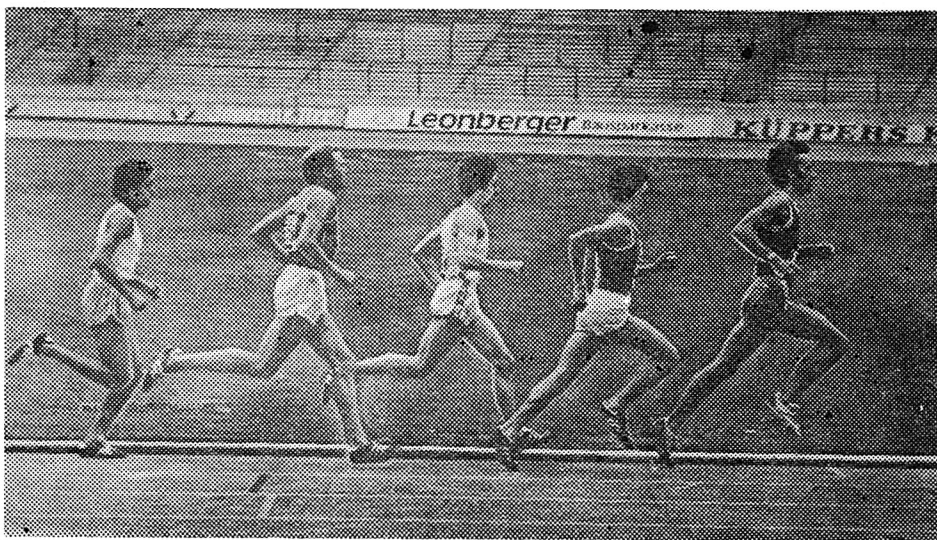
У загальнокомандному заліку перемогли легкоатлети США. Вони завоювали 15 золотих, 8 срібних і 17 бронзових медалей. На нашому рахунок, повторюю, — 12 золотих, 14 срібних і 4 бронзових медалі. На третьому місці господарі Ігор — три золоті, 4 срібні і 3 бронзові нагороди. У першій п'ятірці — дві країни: Фінляндія і Швеція.

Найбільш гостро пройшли змагання серед жінок. Зовсім не випадково у 14 видах програми було встановлено 6 світових рекордів. Скромно виступили чоловіки, встановивши три світові рекорди. Два з них належать європейцям — один — представнику США.

Десять яскравих днів, пов'язаних з XIV Іграми глухих, стали надбанням історії. До наступних — чотири роки, але... навряд чи тренери та їх вихованці мають право на додатковий відпочинок. Сьогодні ще немає збірної, яка в 1985 році захищатиме честь спорту нашої Вітчизни. Навіть найсильніші прогнози не ризикнуть назвати прізвища тих, кому випаде честь боротися за перемогу на стадіонах Лос-Анджелеса. Одне ясно — це має бути оновлена, омолоджена команда. Ветерани, що так багато зробили для розвитку спорту глухих, як естафету, передадуть майстерність, свої кращі якості молодій зміні. Орієнтирами у підготовці

На вищій сходинці п'єдесталу Петро Мурзін — робітник КАМАЗу — чемпіон XIV Ігор з бігу на 25 км.

Дистанція 800 м. Четвертим біжить Рашід Хусаїнов — володар золотої медалі.

ротьбі з суперницею, яка об'єктивно була сильнішою за неї.

— Ви не забули нашу розмову в Орлі? — запитала Ольга після змагань. — Ви напишете про це?

— Олю, ти дотримала слова, і я написав про це, хочеться сказати тепер їй.

Так. На змаганнях у Кельні, як і на будь-яких інших, вміння настроїти себе, бійцівські якості, відсутність страху перед авторитетами, готовність до боротьби — ось складові, не менш важливі, ніж фізична і технічна досконалість. Наші висотники Євген Васильєв і Олександр Прилуцький поступилися суперниками, які не були сильнішими за них, але переважали вольовою, психологічною настроєністю на боротьбу.

сильно посереднім показником (6500 очок) став американець Т. Діксон.

Те, що Алесін сильніший за свого суперника, підтверджує факт: через місяць після Кельна, виступаючи на змаганнях у Ленінграді, він набрав не мало і не багато — 7300 очок, встановивши новий світовий рекорд.

На Іграх ряду наших спортсменів (мова йде не тільки про легку атлетику) явно не вистачало вольового настрою, готовності боротися, віри в свої сили. Нижче своїх можливостей виступили: бігун на середній дистанції Василь Чекін, стайер Микола Толчів, спринтери Валерій Сажнев і Валерій Кулемін. Гірше,

Ігор! Портрети усміхненої радянської спортсменки обійшли газети; прямо зі стадіону триразову чемпіонку повезли до студії телебачення. На її рахунок і світовий рекорд — стрибок у висоту на 167 сантиметрів.

Блискуче виступила в Кельні Любов Крилова, що перемогла у штовхання ядра (14 м 22 см) і метанні списа — 48 м 34 см. Світовий рекорд, що перевищив старе досягнення майже на сім (!) метрів. Вище вже йшла мова про Глодіну. Володарками золотих медалей став наш квартет — А. Жарова, Р. Наркявічюте, М. Ботагова, Р. Шелковська, які показали рекордний час у естафеті 4 × 400 м — 3.52,36.

Призер XIV Ігор (3-є місце) Євгеній Васильєв.

тільки розпочиналась. 4 м 15... 4 м 25... 4 м 30... 4 м 40 — це вже рекорд, а атлети завоюють нову висоту. Це була демонстрація сили і техніки, волі і бойових якостей! 4 м 70 см... майже п'ять годин тривав їх марафон. Переміг Беднарик — у нього на одну спробу менше. Володимир другий, але проти його прізвища також записано: 4 м 70 см — світовий рекорд!

до чергових міжнародних змагань повинні стати кращі результати, показані в Кельні. Спорт не стоїть на місці, так що краще всього — перевершити досягнуте!

Л. ГОДІН,
спец. кор.
«Нашого життя».

В. о. редактора
А. ДВІРКОВИЙ.